

Holsteen, og at jeg navnlig ikke vidste, at Courantfillingerne vare 6 à 7 pCt. slettere end Rigsdalerne. Det veed jeg meget godt, ligesaa godt som den ærede Finantsminister; jeg troer overhovedet ikke, at han skal lære mig grumme meget i den Henseende. Midlet imod den flette Skillemønt er imidlertid ikke det, at man bruger bedre Skillemønt; thi Underdelingen af Skillemønten behøver ikke at være god; men der er et Middel, som anvendes i England og andre Steder, og det er, at man ikke lader den mindre Skillemønt være lovligt Betalingsmiddel videre end til det næste Punkt, hvor Delingen falder. Der burde saaledes til Exempel ikke kunne indbetales i Kasserne med mindre end Rigsdalere, og Underfillemønten burde kun bruges, forsaavidt det var aldeles nødvendigt. Det er i England endog Tilfælde imellem Mand og Mand, og det bør være Tilfælde overalt, hvor man vil holde Orden med Skillemønten. Naar saaledes en Mand har 2 Rbd. 5 Mk. 3 S, at betale, saa skal den, han betaler til, ikke være nødt til at modtage anden Betaling end 2 Rigsdalere og Resten i mindre Mønt. Det er den Maade, hvorpaa jeg troer, at slige Vanstueligheder bedst lade sig imødegaae.

Finantsministeren: Maaſkee jeg kun maa gjøre den sidste ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at det, som han troer at være det Rigtige med Hensyn til Skillemønt, det finder ikke alene Sted hos os, ganske ligesom i England, men det finder Sted i alle Lande. Jeg tvivler slet ikke paa, at den ærede Rigsdagsmand har vidst det; men han har kun huffet feil, og i det Hele taget tvivler jeg slet ikke paa, at den ærede Rigsdagsmand haade ved dette Anliggende og i andre Anliggender veed meget mere end jeg; men det, som jeg vil tillade mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, det er, at han dog maaſkee i dette Anliggende kunde lære en lille Smule af mig, og det var at uddrage de rigtige Reductionsregler, og det har han ikke gjort; thi, naar han veed, at Courant er 7 pCt. ringere end Rigsbank, saa kan jeg ikke begribe, at dette hans Kjendskab lader sig forene med at anſee det Resultat, hvortil han er kommen, som praktiſt, det nemlig, at

man ikke desto mindre skal udfone dem med hinanden.

Tſcherning: Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, som talte næst sidst, har bragt Sagen atter paa ſit rette Standpunkt, nemlig at vi ſulle enten aldeles ikke gaae ind paa denne Sag eller holde os ſaa meget ude fra den, ſom vi kunne, og give ikke mere end netop denne Berettigelse til Daabsacten. Det er efter min Mening, og det kommer jeg tilbage til igjen, en Feil ved denne Lov, at den kræver mere af os. Vi maae kunne indſtrænke den ved temmelig ſmaa Endringsforſlag til hverken mere eller mindre end det af mig Antydede. Jeg troer, at det er ganſke rigtigt bemærket af Rigsdagsmanden for Svendborg (Meier), at det er hovedſagelig den forſkjellige Værdi af de Mønter, ſom komme i Collision med hverandre i Grændſelandene, ſom er farlig for os, og det kan ikke afhjælpes ved noget af de forſkjellige Inddelingsmidler, ſom her har været omtalt, hvad enten man gaaer ind paa hans Inddeling, eller man gaaer ind paa det Inddelingsmiddel, ſom er foreſlaaet af andre Rigsdagsmænd, ſjøndt jeg meget gjerne indrømmer, at forſkjellige af dem kan være beqvemmere end de, vi have. Det, ſom den ærede Rigsdagsmand for Svendborg ſagde, ſom var ganſke rigtigt, det var, at, naar man gav Species en anden Værdi i Forhold til de forſkjellige Møntſorter, ſom ere i Circulation, ſaa kom den Fare til at ophøre, at man for diſſe Møntſorter kan indfri Species til en Værdi, ſom er ringere end den, de virkelig have; men det hænger ikke rigtig ſammen med hans øvrige Regningsinddeling, det er altsaa ikke i Regningsinddelingen, det ligger, men det ligger i Evaluationen af Courantſkillemønten. Den hele Forholdsregel er jo af Finantsministeren fremſtillet ſom en for Diebliftet nødvendig og, ſom han erklærer, Beqvemmeligheds-Sag fra Finantsministeriets og fra Opkrævningsvæſenets Side, ſaaledes har jeg forſtaaet det. Han har erklæret, at alle andre Spørgsmaal med Hensyn til Møntfodens Forandring og med Hensyn til en anden Inddeling ſtaaer aabne. Det Spørgsmaal, ſom altsaa her ligger for, og ſom ſtaaer i Baggrunden, er: koſter denne Beqvemmelighed for mange Penge, og i ſaa Til-